

תת"ע (חדרה) 5093-06-23 - מדינת ישראל נ' לאה עדן אברהמי

תת"ע (חדרה) 5093-06-23 - מדינת ישראל נ' לאה עדן אברהמישולם חדרה

תת"ע (חדרה) 5093-06-23

מדינת ישראל

נגד

לאה עדן אברהמי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[08.08.2024]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקשת ביום 23.06.2024 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונה כדין.
 2. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של עצירת רכב ליד תמרור 437 המסמן מקום חניה לרכב של נכה בניגוד לתקנה 72 (א)(א) (16) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 30.05.2022. המבקשת זומנה לדין ליום 27.11.2023 והדין נדחה מחמת מלחמת 'חרבות ברזל'. בהמשך זומנה המבקשת במסירה אישית ישירות לידיה ביום 10.12.2023 בשעה 09:53 והזימון נושא את חתימת ידה.
 3. לטענת המבקשת בוטל הדיון המקורי ולא נתקבל כל זימון נוסף. כן נטען כי יש בידה מסמכים להוכחת חפותה ואולם לא צורפה כל אסמכתא לבקשה, לרבות העדר תצהיר כדין אשר אך משום טעם זה דין הבקשה להידחות על הסף.
 4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור מסירה כדין וכי אין בטיעוני המבקשת כדי להצביע על עיוות דין.
 5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
 6. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
 7. מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי המבקשת זומנה לדין באמצעות מסירה "לידי הנמען הרשום". אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון שם המוסרת (דלית גבאי מלכה), מועד המסירה ונושא כאמור חתימת ידי המבקשת וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22).
 - לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל טענה המופנית לאישור זימון זה ואף לא כזו המצביעה על בירור מול רשות הדואר בקשר לזימון. ניתן היה בנקל ואף מחויב היה, לערוך בירור מול רשות הדואר לבדיקת תקינות המסירה השנויה לעמדת המבקש במחלוקת ודבר לא נעשה בענין זה, חרף סד הזמנים המאפשר עריכת בירור מול רשות הדואר בהינתן כי נתוני המסירה עודם שמורים ברשומותיה.
 8. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם') (ההדגשה שלי - ס.ד.). הבקשה נעדרת אסמכתאות ולמעשה נטענה בעלמא וללא תימוכין, לא כל שכן - ללא תצהיר. טענת חפות לכשעצמה אינה מבססת כידוע חשש מעיוות דין.
 9. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - על המבקשת הוטל קנס המקור בלבד ולמעשה מדובר בענישה מקלה.
 10. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.
- ניתנה היום, ד' אב תשפ"ד, 08 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.